

Äldste D. Todd Christofferson
i de tolv apostlarnas kvorum

Jesu Kristi uppståndelse

Jesus från Nasaret är den återuppståndne Återlösaren och jag vittnar om allt det som följer av det faktum att han uppstod.

En förkrossande känsla av ned-erlag och förtvivlan omgav Jesu lärjungar när han led och dog på korset och hans kropp lades livlös i graven. Trots det Frälsaren upprepade gånger hade sagt om sin död och uppståndelse, hade de inte förstått. Den mörka korsfästelsens eftermiddag följdes dock snart av den glädjefulla uppståndelsens morgon. Men den glädjen kom först när lärjungarna blivit ögonvittnen till uppståndelsen, för till och med änglars tillkännagivande om att han hade uppstått var först obegripligt – det var något aldrig förut skådat.

Maria från Magdala och några andra trofasta kvinnor kom tidigt till Frälsarens grav den söndagsmorgonen med kryddor och salvor, för att slutföra den smörjelse som påbörjats när Herrens kropp hastigt lagts i gravkammaren inför den kommande sabbaten. På denna morgnarnas morgon möttes de av en öppen gravkammare, täckstenen hade rullats bort och två änglar som förkunnade:

”Varför söker ni den levande bland de döda?

Han är inte här, han har uppstått. Kom ihåg vad han sade till er, medan han ännu var i Galileen.

Han sade att Människosonen måste utlämnas i syndiga människors händer

och korsfästas och uppstå på tredje dagen.”¹

”Kom och se platsen där han låg!

Och gå genast och säg till hans lärjungar att han har uppstått från de döda.”²

Som änglarna hade befallt tittade Maria från Magdala in i graven, men det verkar som om det enda hon märkte var att Herrens kropp var

borta. Hon skyndade sig att berätta för apostlarna och när hon fann Petrus och Johannes sade hon till dem: ”De har tagit bort Herren från graven, och vi vet inte var de har lagt honom.”³

Petrus och Johannes sprang till platsen och konstaterade att graven verkligen var tom, eftersom de såg ”linnebindlarna ligga där och duken som hade täckt huvudet ... hopvikt på en särskild plats”.⁴ Johannes var uppenbarligen den förste att förstå det stor-slagna budskapet om uppståndelsen. Han skriver att ”han såg och trodde”, medan de andra fram till dess ”inte förstått Skriftens ord att han måste uppstå från de döda”.⁵

Petrus och Johannes gick men Maria stannade kvar, fortfarande sörjande. Under tiden hade änglarna återvänt och frågade henne milt: ”Kvinna, varför gråter du? Hon svarade: ’De har tagit bort min Herre, och jag vet inte var de har lagt

honom.”⁶ I det ögonblicket sade den uppståndne Frälsaren, som nu stod bakom henne: ”Kvinna, varför gråter du? Vem söker du? Hon trodde att det var trädgårdsmästaren och sade till honom: ’Herre, om det är du som har fört bort honom, så säg mig var du har lagt honom, så att jag kan hämta honom.’”⁷

Äldste James E. Talmage skrev: ”Det var Jesus, sin älskade Herre, som hon talade med, men hon visste det inte. Ett ord från hans levande läppar förvandlade hennes plågsamma sorg till extatisk glädje. ’Jesus sade till henne: ’Maria!’ Rösten, tonfallet, den ömma betoningen som hon tidigare hade hört och älskat, lyfte henne upp ur det förtvivlans djup, vari hon hade sjunkit ned. Hon vände sig om och såg Herren. I hänförd glädje sträckte hon ut sina armar för att omfamna honom och uttalade det enda, ömma och tillbedjande ordet: ’Rabbuni’, med betydelsen ’min älskade Mästare’.”⁸

Och så blev denna välsignade kvinna den första dödliga att se och tala med den uppståndne Kristus. Senare samma dag uppenbarade han sig för Petrus i eller nära Jerusalem⁹; för två lärjungar på vägen till Emmaus¹⁰; och på kvällen för tio av apostlarna och andra genom att plötsligt träda fram mitt ibland dem och säga: ”Se på mina händer och mina fötter att det verkligen är jag. Rör vid mig och se. En ande har inte

kött och ben, som ni ser att jag har.”¹¹ Sedan, för att ytterligare övertyga dem ”eftersom de av idel glädje ännu inte kunde tro utan stod där förundrade”,¹² åt han en bit stekt fisk och honungskaka inför dem.¹³ Senare instruerade han dem: ”Ni [skall] ... bli mina vittnen i Jerusalem och i hela Judéen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns.”¹⁴

Utöver dessa bekräftade vittnen i Jerusalem har vi den uppståndne Herrens ojämförliga verksamhet bland de forntida invånarna på det västra halvklotet. I landet Ymnighet steg han ner från himlen och inbjöd den samlade mängden, ungefär 2 500 personer, att komma fram, den ene efter den andre tills de alla hade gått fram och stuckit sina händer i hans sida och känt märkena efter spikarna i hans händer och i hans fötter.¹⁵

”Och när alla hade gått fram och själva hade bevittnat det, ropade de enhälligt och sade:

Hosianna! Välsignat vare den allrahögste Gudens namn! Och de föll ned för Jesu fötter och tillbad honom.”¹⁶

Kristi uppståndelse visar att hans existens är självständig och evig. ”Ty liksom Fadern har liv i sig själv, så har han gett åt Sonen att ha liv i sig själv.”¹⁷ Jesus sade:

”Fadern älskar mig därför att jag ger mitt liv för att sedan ta det tillbaka.

Ingen tar det ifrån mig, utan jag ger det av fri vilja. Jag har makt att ge det, och jag har makt att ta det tillbaka.”¹⁸

Frälsaren är inte beroende av föda eller vatten eller syre eller av att någon annan substans, kraft eller person skänker honom liv. Både som Jehova och som Messias är han den store Jag Är, Guden som existerar i och av sig själv.¹⁹ Han helt enkelt är och kommer alltid att vara.

Genom sin försoning och uppståndelse har Jesus Kristus övervunnit alla delar av fallet. Fysisk död är tillfällig, och till och med andlig död har ett slut såtillvida att alla kommer tillbaka till Guds närhet, åtminstone tillfälligt, för att bli dömda. Vi kan ha fullständig tro på och tillit till hans makt att övervinna allt och skänka oss evigt liv.

”Ty eftersom döden kom genom en människa, så kom också de dödas uppståndelse genom en människa.

Liksom i Adam alla dör, så skall också i Kristus alla göras levande.”²⁰

Med äldste Neil A. Maxwells ord: ”Kristi seger över döden utgjorde slutet på det mänskliga dilemmat. Nu finns det endast personliga dilemman och även från dessa kan vi befrias genom att följa hans lärdomar, han som räddade oss från allmän undergång.”²¹

Efter att ha tillfredsställt rättvisans krav ställer sig Kristus i rättvisans ställe, eller vi kan säga att han är rättvisa lika väl som han är kärlek.²² Likaledes, förutom att vara en ”fullkomlig och rättvis Gud” är han en fullkomlig och barmhärtig Gud.²³ Följaktligen ställer Frälsaren allt tillrätta. Ingen orättvisa i dödligheten är bestående, inte ens döden, för han ger livet åter igen. Skador, handikapp, förräderi och misshandel, allt ställs till rätta till slut tack vare hans fullkomliga rättvisa och nåd.

Av samma skäl är vi alla ansvariga inför honom för våra liv, våra val och våra handlingar, till och med våra

tankar. Eftersom han har återlöst oss från fallet är våra liv i själva verket hans. Han förkunnade:

”Se, jag har givit er mitt evangelium, och detta är det evangelium som jag har givit er — att jag kom till världen för att göra min Faders vilja, därför att min Fader sände mig.

Och min Fader sände mig för att jag skulle kunna lyftas upp på korset, och så att jag, sedan jag lyfts upp på korset skulle kunna dra alla människor till mig, för att människorna, liksom jag hade lyfts upp av människor, på samma sätt skulle lyftas upp av Fadern för att stå inför mig för att dömas efter sina gärningar.”²⁴

Begrunda ett ögonblick den betydelse uppståndelsen har i och med att den en gång för alla löser frågan om Jesus från Nasarets sanna identitet samt de stora filosofiska tvisterna och livets frågor. Om Jesus verkligen bokstavligen uppstod måste det innebära att han är en gudomlig varelse. Ingen dödlig människa har makten i sig själv att leva igen efter att ha dött. Eftersom Jesus uppstod kan han inte bara ha varit en snickare, en lärare, en rabbin eller en profet. Eftersom Jesus uppstod måste han ha varit en Gud, ja, Faderns enfödde Son.

Därför är det som han lärde sant, för Gud kan inte ljuga.²⁵

Därför var han jordens skapare, som han sade.²⁶

Därför är himlen och helvetet verkliga, som han lärde.²⁷

Därför finns det en andevärld, som han besökte efter sin död.²⁸

Därför ska han komma tillbaka igen, som änglarna sade,²⁹ och ”personligen ... regera på jorden”³⁰.

Därför kommer alla att uppleva uppståndelsen och den yttersta domen.³¹

I och med att Kristi uppståndelse är verklig är tvivel på Gud Faderns

allmakt, allvetande och välvilja grundlösa – han gav ju sin enfödde Son för att återlösa världen. Tvivel på meningen och syftet med livet är ogrundade. Jesus Kristus är faktiskt det enda namn genom vilket frälsning kan komma till mänskligheten. Kristi nåd är verklig och skänker både förlåtelse och rening till den botfärdige syndaren. Tro är förvisso mer än fantasi eller ett psykologiskt påhitt. Det finns fullkomlig och universell sanning och

det finns sakliga och oföränderliga moralnormer, som han lärde.

I och med att Kristi uppståndelse är verklig är det både möjligt och brådskande att omvända sig från brott mot lagar och bud. Frälsarens underverk var verkliga, liksom hans löfte till sina lärjungar att de skulle utföra samma och till och med större gärningar.³² Hans prästadöme är ovillkorligen en verklig kraft som ”förvaltar evangeliet och innehar nyckeln till rikets

Smiths och Sidney Rigdons vittnesbörd som, efter många andras vittnesbörd, förkunnade det mäktiga vittnesbördet i den här sista tidsutdelningen: "Att han lever! Ty vi såg honom."³⁹ Under hans allseende ögas blick står jag upp som vittne om att Jesus från Nasaret är den återuppståndne Återlösaren och jag vittnar om allt det som följer av det *faktum* att han uppstod. Må du få din övertygelse och tröst av samma vittnesbörd, är min bön i Jesu Kristi namn, amen. ■

hemligheter, ja, nyckeln till kunskapen om Gud. Därför är gudaktighetens kraft uppenbar i dess förordningar."³³ I och med att Kristi uppståndelse är verklig är döden inte slutet för oss, och "när denna vår sargade hud är borta, skall vi i vårt kött skåda Gud".³⁴

President Thomas S. Monson berättar om en Robert Blatchford som för 100 år sedan "i sin bok *God and My Neighbor*" med kraft angrep "sådana vedertagna kristna trossatser som Gud, Kristus, bön och odödlighet. Han påstod utan tvekan: 'Jag hävdar att jag har bevisat allt jag avsett bevisa så fullständigt och bestämt att ingen kristen, hur framstående eller kunnig han än må vara, kan bemöta eller rubba mina argument.' Han omgav sig med en mur av misstro. Sedan hände något märkligt. Hans mur smulades plötsligt sönder till ingenting ... Sakta började han treva sig tillbaka till den tro han föraktat och förlöjligt. Vad hade orsakat en sådan grundlig förändring av hans inställning? *Hans hustru hade dött*. Med förkrossat hjärta gick han in i det rum där hennes jordiska kropp låg. Han tittade en gång till på det ansikte han älskade så mycket. När han kom ut sade han till en vän: 'Det är hon, och ändå är det inte hon. Allt är förändrat. Något som fanns där tidigare har tagits bort. Hon är inte

densamma. Vad kan ha lämnat henne annat än själen?"³⁵

Dog Herren verkligen och uppstod igen? Ja. "De fundamentala principerna i vår religion är apostlarnas och profeternas vittnesbörd om Jesus Kristus, att han dog, begravdes och uppstod på den tredje dagen och uppsteg till himlen. Allt annat som tillhör vår religion är endast tillägg till detta."³⁶

När Jesu förutsagda födelse närmade sig fanns det några bland de forntida nephiterna och lamaniterna som trodde, men de flesta tvivlade. I sinom tid kom tecknet på hans födelse – en dag och en natt och en dag utan mörker – och alla visste.³⁷ Även i dag tror några på Kristi bokstavliga uppståndelse och många andra tvivlar eller tror inte. Men några vet. I sinom tid kommer alla att se och veta. "Ja, varje knä skall böjas och varje tunga bekänna inför honom."³⁸

Till dess tror jag på de många vittnena om Frälsarens uppståndelse, vilkas erfarenheter och vittnesbörd återfinns i Nya testamentet: Petrus och hans kamrater de tolv, samt kära, rena Maria från Magdala, bland andra. Jag tror på de vittnesbörd som återfinns i Mormons bok: Aposteln Nephi tillsammans med den ej namngivna folkmängden i landet Ymnighet, bland andra. Och jag tror på Joseph

SLUTNOTER

1. Luk. 24:5–7.
2. Matt. 28:6–7.
3. Joh. 20:2.
4. Joh. 20:5, 7.
5. Joh. 20:8, 9.
6. Joh. 20:13.
7. Joh. 20:15.
8. James E. Talmage, *Jesu Kristus*, s. 668–669.
9. Se Luk. 24:34; 1 Kor. 15:5.
10. Se Mark. 16:12; Luk. 24:13–35.
11. Luk. 24:39.
12. Luk. 24:41.
13. Se Luk. 24:42–43; se också KJV Luke 24:42–43.
14. Apg. 1:8.
15. Se 3 Nephi 11:14–15.
16. 3 Nephi 11:16–17.
17. Joh. 5:26.
18. Joh. 10:17–18.
19. Se 2 Mos. 3:14.
20. 1 Kor. 15:21–22.
21. *The Neal A. Maxwell Quote Book*, sammanst. av Cory H. Maxwell (1997), s. 287.
22. Se 1 Joh. 4:8.
23. Alma 42:15; se också Mosiah 15:8–9.
24. 3 Nephi 27:13–14.
25. Se Enos 1:6.
26. Se till exempel 3 Nephi 9:15.
27. Se till exempel Läran och förbunden 76.
28. Se Läran och förbunden 138.
29. Se Apg. 1:10–11.
30. Trosartiklarna 1:10; se också Topical Guide, "Jesus Christ, Millennial Reign".
31. Se till exempel 2 Nephi 9:15.
32. Se Joh. 14:12.
33. Läran och förbunden 84:19–20.
34. Se Job 19:26.
35. Thomas S. Monson, "Han lever, min Förlossare!", *Liahona*, maj 2007, s. 23.
36. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 49.
37. Se 3 Nephi 1:15–20.
38. Mosiah 27:31.
39. Läran och förbunden 76:22–23.